

Περίληψη: Στο μεσαιωνικό Ισλάμ η άλγεβρα ασκούσαν με διαλέξεις, λογισμούς σε επιφάνειες στις οποίες τα σημεία μπορούσαν να γράφονται και να σβήνονται, με νοερή αριθμητική, και μέσω γραπτών βιβλίων. Ομάδες προβλημάτων απομνημονεύονταν, επεξεργάζονταν εκ νέου, και μεταβιβάζονταν σε ένα περιβάλλον στο οποίο η άλγεβρα δεν ήταν παρά μία από τις υπάρχουσες μεθόδους επίλυσης. Σήμερα, μέσα από τα λιγοστά βιβλία που διαθέτουμε, παίρνουμε μια περιστασιακή εικόνα της μεσαιωνικής αραβικής άλγεβρας: πρόκειται για συλλογές προβλημάτων, οι οποίες ήταν σε διαδικασία συνεχούς προσαρμογής στα χέρια εμπόρων και μαθηματικών. Ιδιαίτερως η συλλογή προβλημάτων του βιβλίου του al-Khwārizmī δεν μπορεί να θεωρηθεί ως το παγιοποιημένο κείμενο ενός βιβλίου που συντάχθηκε από ένα μόνο πρόσωπο. Πρέπει να ιδωθεί ως μέρος μιας διαδικασίας και να μελετηθεί χρησιμοποιώντας μάλλον τις μεθόδους της λαογραφίας. Τα προβλήματα του γίνονται καλύτερα αντιληπτά αν τα συγκρίνουμε με τα προβλήματα που διασώζονται σε άλλα βιβλία. Αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος ακόμα και για να αρχίσουμε να αναγνωρίζουμε ατομικές συνεισφορές, να κατανοήσουμε τη δυναμική υποομάδων προβλημάτων, κ.λπ., προκειμένου να αντιληφθούμε πώς οι κοινότητες των ανθρώπων που ασχολούνταν με τα προβλήματα τα χρησιμοποιούσαν και τα τροποποιούσαν.

